

عنوان مقاله:

بررسی مزایا و معایب استفاده از فناوری اطلاعات در الگوی کلاس درس معکوس

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات راهبردی در تعلیم و آموزش و پرورش، دوره ۱، شماره ۴ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده‌گان:

لیلا پور طحان اردکانی - فوق لیسانس روانشناسی

سحر قربانی لیماکش پور - آموزگار ابتدایی

مهین فاضلی - دبیر

راضیه شمس قهقرخی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، آموزگار ابتدایی

خلاصه مقاله:

این مطالعه به بررسی مزایا و معایب استفاده از فناوری اطلاعات در الگوی کلاس درس معکوس پرداخته است. ماهیت متغیر فناوری و فناوری نوین اثرات زیادی بر چهره آموزش و یادگیری در مدارس گذاشته است. این تغییر باعث جایگزینی روش‌های جدید تدریس و به کارگیری الگوهای نوین آموزشی شده است. امروزه یک استراتژی که برای یادگیری دانش آموزان بسیار مدنظر و رو به توسعه است یادگیری معکوس است. این رویکرد برخلاف آموزش به روش سنتی دانش آموز محور بوده و موجب ایجاد همکاری در بین دانش آموزان و افزایش اعتمادبه نفس می‌شود و به آن‌ها فرصت نقد می‌دهد. فعالیت‌های یاددهی-یادگیری معکوس، یک رویکرد پدآگوژیکی نوین است که بر یادگیری فراگیرمحور مجموعه‌ای از نظریه‌ها و روش‌های است که بر انتقال مسئولیت پذیری یادگیری از معلم به فراگیر تأکید دارد. فراگیران به صورت فعالانه یاد می‌کنند و انجام می‌دهند، آن‌ها همچنین بر رشد یادگیری مستقل خود تاکیدارند و نقش مدرسان نیز بیشتر تسهیل کننده است. یادگیری فراگیر محور مبتنی بر نظریه یادگیری سازنده گرایی است و اصل مسلم آن این است که یادگیری یک فرآیند سازنده است. در دیدگاه سازنده‌گی، دانش توسط فراگیر ساخته می‌شود، آن‌ها تلاش می‌کنند تجربیات را درک کرده و کسب دانش زمانی صورت می‌گیرد که اطلاعات جدید به وسیله‌ی دانش قابلی باهم متصل شوند، به عبارت دیگر، یادگیری یک فرآیند مفهوم سازی فعال از ساخت دانش است؛ بنابراین، سازنده گرایی یک رویکرد یادگیری است که بر فعال بودن یادگیرنده در ساخت دانش و فهم تأکید می‌کند. عنصر اساسی در یادگیری معکوس ترتیب صحیح است علاوه بر آن عناصر دیگری از قبیل آموزش انفرادی بیرون از کلاس و فعالیت‌های یادگیری گروهی تعاملی درون کلاس نیز از عناصر دیگری هستند که بر محیط یادگیری دانش آموز تاثیر می‌گذارند. پیشینه یادگیری معکوس و تغییر نقش سنتی خانه و مدرسه را می‌توان در برخی رویکردها و راهبردهای آموزشی از جمله رویکرد «آموزش از طریق گروه همسالان» که توسط مازور (۱۹۹۷) پیشنهاد شد، مشاهده کرد؛ اما مفهوم رایج از یادگیری معکوس در ادبیات پژوهشی جهان به تجارب دو معلم علوم به نام‌های برگمن و سمس بازمی‌گردد که از سال ۲۰۱۶ در ایالت کلرادوی امریکا اقدام به معکوس کردن کلاس‌های درس و ثبت یافته‌های خود در قالب کتاب و مقاله نمودند. در یک جمع بندی، یادگیری معکوس شامل دو بخش اساسی، فعالیت‌های یادگیری در داخل کلاس درس و آموزش فردی در خارج از کلاس درس می‌شود.

کلمات کلیدی:

آموزش، فناوری اطلاعات، الگوی کلاس درس معکوس، دانش، یادگیری مستقل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840835>